

WEvent

ถ้า

คันจิไม่ใช่เรื่องยาก

“จำคันจิอย่างมีเทคนิค”

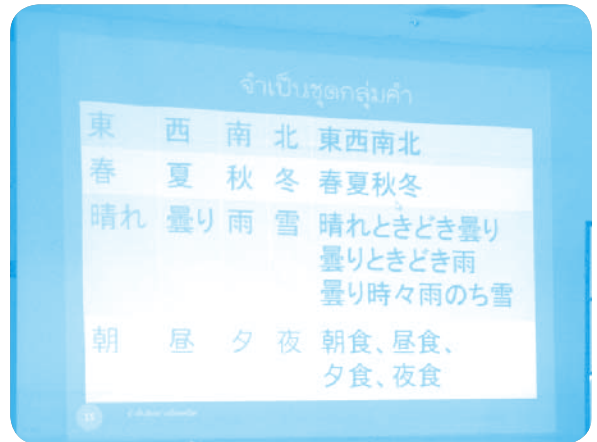
อนิล พยุงเกียรติคุณ
 ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาระดับมัธยม

ลวัลดีค่ะ คุณผู้อ่านทุกท่าน เผลอแป็บเดียวก็เข้าสู่เดือนกุมภาพันธ์กันแล้ว สำหรับ WEvent ในฉบับนี้ได้นำบรรยากาศและเนื้อหาจากการสัมมนา “จำคันจิอย่างมีเทคนิค” ที่จัดในวันที่ 30 ตุลาคม 2553 ในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติครั้งที่ 15 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ มาฝากกัน แม้ว่าจะงานจะจัดขึ้นไปนานแล้ว แต่เนื่องจากเห็นว่าเนื้อหาที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์กับผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่น จึงขอนำมาเล่าสู่กันฟังไว้ ณ ที่นี้ค่ะ

สำหรับสัมมนา “จำคันจิอย่างมีเทคนิค” ในครั้งนี้ได้รับเกียรติจาก **รศ.ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ** อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาญี่ปุ่น จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งถือเป็นอาจารย์ผู้คร่ำหวอดในวงการการศึกษาภาษาญี่ปุ่นมานานท่านหนึ่งและมีผลงานแปลหนังสือกับทางสำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรมอยู่หลายเล่ม เช่น *12 เดือนในญี่ปุ่น เคล็ดลับและมารยาทในการพูด รู้ไว้ก่อนใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่น* และผลงานเล่มล่าสุดคือ *20 หัวข้อเด็ด พิชิตไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น* สำหรับเนื้อหาที่อาจารย์ได้นำมาอธิบายในวันนั้น นับว่ามีประโยชน์แก่ผู้ศึกษาภาษาญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก โดยอาจารย์ได้อธิบายให้เราเข้าใจตั้งแต่ “วิธีการทำงานของความจำ” (working memory) นั่นคือ คนเราจะรับข้อมูลเพื่อเก็บไว้ในความทรงจำ 3 รูปแบบคือ 1. การจำเสียง 2. ประมวลภาพ 3. ประมวลความหมาย ซึ่งความจำที่อยู่ยาวนานที่สุด คือ การจำแบบความหมายนั่นเอง เมื่อเราทราบถึงสิ่งนี้แล้วเราก็นำมาประยุกต์ใช้กับการจำอักษรคันจิ กล่าวคือ เราจะเข้าใจว่า “คันจิ” คือ **อักษรที่ประกอบด้วยรูป + เสียง + ความหมาย** ดังนั้น การเรียนรู้คันจิ จึงเป็นการเรียนเป็น “คำ” ไม่ใช่ “ตัวอักษร”

และอาจารย์ก็ได้นำเสนอวิธีจดจำคันจิแบบต่างๆ ให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้นำไปปรับใช้มากมาย เช่น การจำความหมายพร้อมรูปภาพ ยกตัวอย่างอักษร 金 (kin: ทอง) 銀 (gin: เงิน) และ 銅 (dou: ทองแดง) โดยจำเป็นภาพของเหรียญทอง เหรียญเงินและเหรียญทองแดง หรือการจำเป็นกลุ่มคำคู่ตรงกันข้าม อย่างเช่น 売る (uru: ขาย) + 買う (kau: ซื้อ) = 売買 (baibai: การซื้อขาย) การจำในลักษณะนี้จะช่วยให้เราสามารถจดจำเสียงอ่านของตัวอักษรคันจิได้ทั้งเสียงญี่ปุ่น (เสียงของคำเดี่ยวๆ ก่อนประสม) และเสียงจีน (เสียงของคำที่ประสมกันแล้ว)

นอกจากนี้ รศ.ทัศนีย์ ยังชี้ให้เห็นว่า ในจำนวนคันจิที่ชาวญี่ปุ่นใช้กันนั้น 70 เปอร์เซ็นต์เป็น 形声文字 (keiseimoji) คือ อักษร

คันจิที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน ส่วนหนึ่งจะบอกความหมาย และอีกส่วนหนึ่งจะบอกเสียง เช่น คำว่า 時 มาจากการผสมของอักษร 2 ตัว คือ 日 (หมายถึง “วัน”) + 寺 (ออกเสียงว่า “ji”) ดังนั้น ถ้าเราจดจำสิ่งนี้ได้ เมื่อเห็นคำอื่นที่เกิดจากการประสมของอักษรเหล่านี้ ก็จะได้ความหมายหรือเสียงของคันจิตัวนั้นได้

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเนื้อหาส่วนหนึ่งจากสัมมนา “จำคันจิอย่างมีเทคนิค” ที่ทางสำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรมได้จัดขึ้น ในงานสัมมนาจริงยังมีกรรกล่าวถึงวิธีจดจำอีกหลายแบบและการจำคันจิอย่างสนุกสนาน ซึ่งวิทยากรของเราก็มีวิดีโอต้นเพลงสนุกๆ มาเปิดให้ผู้เข้าสัมมนาได้ชมกันด้วย สำหรับคนที่พลาดการสัมมนาในครั้งนี้และต้องการร่วมสัมมนาในหัวข้ออื่นๆ กับทางสำนักพิมพ์ สามารถติดตามข่าวสารกิจกรรมของเราได้ที่ <http://www.tpa.or.th/tpapress/> หรือ <http://www.facebook.com/tpapress> นะคะ

SmallTalk

เที่ยวเกาะนามิ... แห่งความรัก

อาทิตย์ นิมนวล

พจนานุกรมการศึกษาศาสตร์และสังคม

สวัสดีผู้อ่านชาว TPA News ทุกท่านครับ Small Talk ฉบับนี้เรากลับมาถิ่นที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ เพื่อสัมผัสกับ

บรรยากาศแห่งความรักในเดือนแห่งความรักให้ชุ่มชื่นหัวใจกัน อีกสักครั้งดีกว่าครับ ผมจะพาท่านไปพบกับสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของประเทศเกาหลีใต้โด่งดังมากๆ จากซีรีส์ “เพลงรักในสายลมหนาว” และว่ากันว่าเป็นที่ที่ “โรแมนติก” สุดๆ...ใช่แล้วครับ **นามิซอม (남이섬) หรือเกาะนามิ** นั่นเอง

หลายท่านที่มากับทัวร์อาจจะพลาดประสบการณ์การงมหาทางไปเกาะนามิแน่ๆ หากใครจะไปเองก็ไม่ยากครับ ก่อนอื่นให้นั่งรถไฟใต้ดินไปลงที่สถานีของนยางนี่ (청량리) เพื่อไปต่อรถไฟ KORAIL (หน้าสถานีมีแผงขายสตอร์เบอรี่ลูกเท่ากำปั้นอยู่ ใครสนใจก็ซื้อมากินแก้ๆ ได้ครับ) ขณะที่รถไฟแล่นไปก็สัมผัสบรรยากาศเย็นๆ ภายนอกไปด้วย นั่งมองดูเรือกสวนไร่เนาของชาวบ้านเพลินๆ ได้ไม่นาน ก็ถึงปลายทางของเราที่สถานีรถไฟกาพยอง (가평) แต่ก็ยังไม่ถึงเสียทีเดียว ต้องต่อรถไปอีกครับ ผมตัดสินใจใช้บริการรถแท็กซี่ไปเลยเพราะเราค่อนข้างต้องทำเวลา ตั้งใจว่าวันนี้มันต้องไปที่อื่นต่อ (รถแท็กซี่ละแวกนี้ไฮโซมากครับ มีไม้ดับูกไว้เปิดเนวิเกเตอร์ตลอด) ถ้าพลาดตัวเที่ยวกลับเที่ยวไวที่สุดแล้วจะต้องรอไปอีก 2-3 ชั่วโมง (เกือบๆ 5 โมงเย็น) ถึงจะได้กลับครับ จึงขอเดินชมความงามของเกาะแต่พอหอมปากหอมคอก็พอ

พอไปถึงทางเข้าแล้วก็ต้องอึ้งกับแถวนักท่องเที่ยวยาวราวกับแจกดัวหรืออยู่เบื้องหน้า แต่แถวก็เดินไวใช่ย่อยครับ ไม่ต้องรอนาน สิ่งพิเศษสำหรับเกาะนี้คือ **ตัวที่ใช้เป็นตัวเข้าชมเกาะนั้นหาใช้ตัวธรรมดาๆ ไม่ แต่เป็นวิชาไปยังสาธารณรัฐนามิ (나미나라공화국) ครับ** (แก้ไ่ไม่เบา) นอกจากการเดินทางทางบกแล้ว เรายังต้องใช้เรือเป็นพาหนะไปสู่เกาะด้วย รอไม่นานเรือก็มา

เทียบท่า เรือลำนี้ผู้คนได้พอสมควรทำให้ไม่ต้องเสียเวลาทำอะไร แต่ที่เลิศมากจริงๆ ก็คือ ธงไตรรงค์ที่โบกสะบัดเคียงข้างธงชาติเกาหลีบนหัวเรือนั่นเองครับ

ทันทีที่ย่ำเท้าช้ำลงบนเกาะก็รู้สึกได้ถึงความโรแมนติกแล้วครับ (เวอร์ดิอีกนะนี่) แต่ความโรแมนติกก็หมดลงทันทีที่เห็นฝูงชนจำนวนมาก ถ้าจะให้เห็นภาพออก ลองนึกถึงหน้าหนาวที่อำเภอป่าในในปัจจุบันดูครับ ผมถึงขั้นแปลกใจว่าคนอื่นเขาได้บรรยากาศโรแมนติกที่แบบคนโล่งๆ ได้อย่างไร... **ขณะที่เดินชมทิวทัศน์ที่สวยงามตามทางไปเรื่อยๆ (ไม่ว่าจะสิ่งปลูกสร้าง ต้นไม้ หรืออะไรต่อมิอะไรของที่นี่ก็ล้วนแล้วแต่สร้างความโรแมนติกได้หมดเลยครับ เหมาะมากๆ สำหรับคู่รัก)** ก็นึกไปถึงจุดที่ถือว่า เป็นโคลแม็กซ์ของที่นี่ซึ่งก็คือ ทิวสน ณ เวลาที่ผมไปเป็นหน้าหนาว ต้นไม้ก็เลยจะออกแนวร่วงๆ สีเหลืองๆ หน่อยครับ ผิดกับหน้าร้อนหรือหน้าฝนที่จะเขียวชอุ่ม อีกจุดหนึ่งก็คือรูปปั้นของคู่รักจากซีรีส์ “เพลงรักในสายลมหนาว” คือ แบยองจุน (배웅준) และ ซเวจ็อ (최지우) เห็นสาวๆ หลายคนที่มาถ่ายรูปกับรูปปั้นนี้พยายามจะสิงร่างของนางเอกให้ได้เลย (หัวเราะ) พอเดินไปจนถึงเกาะแล้วก็ถึงเวลาจะต้องกลับขึ้นฝั่งเพื่อเข้าเมืองไปยังสถานที่อื่นๆ ตามแผนที่วางไว้ มาไวไปไวจริงๆ...

เหตุการณ์สำหรับชากลับนั้นเข้าใจมากครับ แต่จำใจต้องจบ Small Talk ในฉบับนี้ลงแต่เพียงเท่านี้ก่อน เอาไว้มาต่อในฉบับต่อไป รับประกันความสนุก อย่าลืมติดตามนะครับ

Small Tips

คนเกาหลีมีคำที่ใช้เรียกแฟนหรือคนรักของตัวเองหลายคำ (พอๆ กับบ้านเรา) ยกตัวอย่างเช่น **여보** (ยอโบ-ที่รัก) **자기** (ซาก็ตัวเอง) **내 사랑** (แน ซารัง-ที่รัก (ของฉัน)) หรือแม้แต่ **서방** (ซอ บัง-สามี (โปรตระกูลการใช้คำนี้ะครับ))